

De voorzitter van de
Tweede Kamer der Staten Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Den Haag
28 juni 2006

Ons kenmerk
DK/B&B/2006/27086

Uw brief van
2 mei 2006

Uw kenmerk
06-OCW-B-026

Onderwerp
kinderfilm

Met deze brief voldoe ik aan uw vraag om een reactie op het advies van de Raad voor Cultuur inzake kindersfilm, d.d. 13 april 2006.

Het belang van de kindersfilm, zoals de Raad voor Cultuur dat beschrijft in de inleiding van zijn advies, 'Kindersfilm, naar een volwassen beleid', onderschrijf ik ten zeerste. Ik vind het een belangrijke zaak dat kinderen opgroeien met een kwalitatief hoogwaardig en divers kunstenaarsaanbod. Juist film is een medium dat door zijn toegankelijkheid kinderen, jongeren, maar ook volwassenen aanspreekt. Daarom is het nodig dat het beleid met betrekking tot kindersfilms de aandacht krijgt die het verdient.

Het gaat goed met de Nederlandse kindersfilm. Vooral door het filmstimuleringsbeleid van de afgelopen jaren is een groot aantal kindersfilms en ook jongerenfilms tot stand gebracht. Iedereen kent de successen van films als *Minoes*, de *Schippers van de Kameleon* en *Abeltje*. Deze successen zijn zelfs zo groot, dat ze voor een aanzienlijk deel hebben bijgedragen aan het gestegen marktaandeel van de Nederlandse film in de bioscopen. Ook vinden deze films gretig aftrek via de DVD-verkoop. Behalve deze films, die de Raad voor Cultuur aanduidt als familiefilms, worden ook films tot stand gebracht die de Raad aanduidt als artistieke kindersfilms. Evenals bij publieksfilms en artistieke films voor volwassenen, is een strikt onderscheid tussen familiefilms en artistieke kindersfilms niet altijd eenvoudig te maken. Ik begrijp echter dat de ene film in cinematografisch opzicht interessanter is dan de andere.

De Raad voor Cultuur signaleert met name knelpunten op het gebied van de artistieke kindersfilm, zowel met betrekking tot de productie, als de vertoning en de promotie. Op het productionele vlak komen in Nederland volgens de Raad te weinig artistieke kindersfilms tot stand. Daarnaast is het publiek te weinig bekend met de artistieke kindersfilm en vraagt de vertoning ervan om een verbetering en een impuls.

De Raad formuleert een drietal beleidsdoelstellingen en doet tevens een aantal aanbevelingen om de knelpunten op te lossen. De beleidsdoelstellingen zijn:

- vergroting van de diversiteit en de kwaliteit van de productie van Nederlandse kinderfilms;
- vergroting van de bekendheid met de diversiteit en kwaliteit van het kinderfilmaanbod;
- vergroting van het publieksbereik van kinderfilms.

Ik kan de door de Raad gesignaleerde knelpunten grotendeels onderschrijven. Hieronder zal ik ingaan op de geformuleerde beleidsdoelen en aanbevelingen en daarbij aangeven welke maatregelen ik tref om de beleidsdoelen te bereiken.

Vergroting van de diversiteit en de kwaliteit van de productie van Nederlandse kinderfilms

Om tegenwicht te bieden aan het grote aanbod van familiefilms en commerciële kinderfilms bepleit de Raad de productie van de artistieke kinderfilm te versterken. Per jaar zouden meer artistieke films gemaakt moeten worden.

Zoals u weet, streef ik naar een betere balans tussen de artistieke film en publieksfilm. Met de filmbrief heb ik dan ook ingezet op de versterking van de artistieke film door voor de komende drie jaren aan het Nederlands Fonds voor de Film zes miljoen euro extra beschikbaar te stellen voor de productie van dit genre. Ik heb het filmfonds inmiddels per brief gevraagd om de geformuleerde doelen uit de filmbrief uit te werken in de vorm van een uitvoeringsplan. In deze brief heb ik aangegeven dat de extra middelen voor de artistieke film ook ten goede moeten komen aan de kinderfilm, opdat de diversiteit gegarandeerd is. Bovendien zal ik het filmfonds verzoeken de samenwerking met het Stimuleringsfonds Nederlandse Culturele Omroepproducties (Stifo) op dit gebied te versterken. Het filmfonds heeft overigens aangegeven het project Cinema Junior te willen voortzetten, hetgeen de productie van twee artistieke kinderfilms per jaar inhoudt. Met de bovengenoemde extra middelen zou dit aantal vergroot kunnen worden.

Van de aanstelling van een aparte intendant voor de kinderfilm bij het filmfonds ben ik geen voorstander. In de filmbrief heeft u kunnen lezen dat ik met betrekking tot de bestaande functies van Artistiek adviseur en Intendant voor publieksfilms een beperking van de begeleidende taken voorsta. Het ligt daarom niet voor de hand om een derde intendant, apart voor de kinderfilm aan te stellen.

Vergroting van de bekendheid met de diversiteit en kwaliteit van het kinderfilmaanbod

Om de bekendheid van de artistieke kinderfilm bij het publiek te vergroten, stelt de Raad voor om een consulent aan te stellen die de promotie van de kinderfilm ter hand neemt. Deze consulent zou ook de samenwerking tussen de verschillende spelers op dit vlak moeten bevorderen.

Een van de functies van het op te richten sectorinstituut voor de film is de promotie van de Nederlandse film, zowel op nationaal, als op internationaal niveau. Bij de ontwikkeling van dit sectorinstituut acht ik het vanzelfsprekend dat ook de promotie van de (artistieke) kinderfilm een functie is die een plek binnen deze organisatie moet krijgen. Het ontbreekt mij echter op dit moment aan de middelen om het Nederlands Instituut voor Filmeducatie de ruimte te bieden om nu al een dergelijke consulent aan te stellen.

Vergroting van het publieksbereik van kinderfilms

Het publieksbereik van artistieke kinderfilms laat volgens de Raad te wensen over. Ouders weten de weg naar de artistieke kinderfilm maar moeilijk te vinden. De oorzaak hiervan legt de Raad onder andere bij de bioscopen en filmtheaters waar de interesse voor en expertise op het gebied van de kinderfilm ontbreken. Ook is er volgens de Raad bij de Publieke Omroep een gebrek aan aandacht voor de artistieke kinderfilm.

Ik onderken de door de Raad gesignaleerde knelpunten, maar ben tegelijkertijd van mening dat het internationaal gerenommeerde festival Cinekid en het Nederlands Instituut voor Filmeducatie een niet te onderschatten rol vervullen met betrekking tot het bereiken van kinderen en jongeren met artistieke films. Zo bezochten in 2004 ruim 24.000 kinderen en ouders het Cinekid festival in Amsterdam of in één van de 30 andere steden in Nederland, waar 'Cinekid op locatie' georganiseerd werd. Met de activiteiten Klassefilm voor het primair onderwijs en Moviezone voor het voortgezet onderwijs werden door het Nederlands Instituut voor Filmeducatie in 2004 respectievelijk 195.000 kinderen en ruim 21.000 jongeren met films bereikt.

De 'reguliere' vertoning van kinderfilms is primair een taak van de sector zelf, van commerciële bioscopen en filmtheaters. Desalniettemin ben ik van mening dat de vertoning van het commercieel kwetsbare product een steun in de rug verdient. Daarom heb ik het filmfonds gevraagd om de nog te ontwikkelen afnameregeling voor Nederlandse artistieke films, waarvoor ik zoals u weet de komende drie jaren 1,5 miljoen euro beschikbaar stel, ook open te stellen voor de Nederlandse artistieke kinderfilm. Bij de ontwikkeling van de regeling moet echter de marketing en het publieksbereik van deze artistieke films meegenomen worden. Het heeft immers geen zin om lege stoelen te subsidiëren. Op het gebied van de distributie van buitenlandse artistieke kinderfilms is vorig jaar een nieuwe regeling door het filmfonds ontwikkeld, waarvoor ik jaarlijks 150.000 euro beschikbaar stel uit het cultuurnotabudget. Deze regeling zal volgend jaar geëvalueerd worden.

De digitale distributie en digitale vertoning van films in alle Nederlandse bioscopen en filmtheaters zal ook voor de programmering van kinderfilms grote voordelen opleveren. De verwachting is dat de overstap van het kostbare celluloid naar het goedkopere en eenvoudig, in ruime mate te verspreiden digitale aanbod binnen enige jaren zal plaatsvinden. Ik volg deze ontwikkelingen op de voet. De filmsector heeft een werkgroep in het leven geroepen die de mogelijkheden onderzoekt om op korte termijn een start te maken met de digitalisering van de filmdistributie en -vertoning. Ik ben van mening dat de verantwoordelijkheid voor de kosten hiervan primair ligt bij de sector zelf. Desalniettemin ben ik met de door de sector gevormde werkgroep in gesprek om te verkennen of het programma Cultuur en Economie aanknopingspunten biedt om het proces van de digitalisering van filmdistributie en -vertoning te versnellen. Hierdoor zou het culturele doel dat ik stel – het bereiken van een zo groot en breed mogelijk publiek met een kwalitatief hoogwaardig filmaanbod – eenvoudiger bereikt kunnen worden.

De Publieke omroep heeft een bijzondere taak op het terrein van kinderprogrammering in het algemeen (zendtijd speciaal gericht op kinderen in de leeftijd van 3-12 jaar), en kinderfilms in het bijzonder. Ik heb de Publieke Omroep inmiddels verzocht een visie te formuleren op vertoning, (co-)productie en informatievoorziening rond (artistieke) kinderfilms, mede naar aanleiding van de uitvoering van voornemens uit de *Filmbrief*. In afwachting van de reactie van de Publieke Omroep op

dit verzoek zeg ik de Kamer toe dat ik de positie van kinderfilms binnen de programmering voor kinderen en de filmprogrammering nauwlettend in de gaten zal houden. Het aandeel kinderprogrammering – inclusief kinderfilms – is inderdaad een thema dat een plek zou kunnen krijgen in de prestatie-overeenkomst tussen Rijk en Publieke Omroep, zoals de Raad suggereert.

De staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

(mr. Medy C. van der Laan)